

HAMMERVERK KONFLIKTEN

FULL KLASSEDOM

Byrettens dom er falt. **Full Klasse-dom på alle punkter.** På hvert eneste punkt ga byrettsdommer Owren og kontorsjef Persett bedriften rett. Mindretallet, industriarbeider Rasmussen gikk imot domsavsigelsen.

Flertallet hevder at Hovedavtalen forutsetter at fredsplikten mellom tariffperiodene er absolutt. I alle forhold som ikke er nevnt i Hovedavtale/tariffavtale har bedriften styringsrett. **Alle streiker mellom tariffperiodene uansett hva det gjelder er altså prinsipielt ulovlig.**

Oppsigelsen av de 14 streikende var ingen kampoppsigelse for bedriften. Arbeidsforholdet var avsluttet i og med oppsigelsen. Derfor hadde bedriften full rett til å reise rundt til de streikende for å ansette dem på nytt.

Mot dette sier Rasmussen: Bedriften var forpliktet til først å bringe saken opp for Arbeidsretten til avgjørelse. Bedriften har ingen rett til å ta loven i egne hender. Rasmussen ville ha bedriften dømt til å ta alle ni tilbake til arbeid og betale erstatning.

Vi sier i tillegg: I dommen har flertallet i det hele tatt ikke svart på om oppsigelsene av oss var foretatt for å knekke aksjonen og splitte oss. Slett ikke rart, fordi det er helt åpenbart at dette var bedriftens begrunnelse.

Mange arbeideres ord betyr ingenting mot en arbeidsformann.

Vi har kalt dommen for en klassesdom og byretten for et redskap for kapitalen. Sterke ord. Med et eksempel vil vi vise hva vi mener. Det er arbeidsformann Oseberg som byretten bygger dommen over Sundet på. Hva legger så byretten vekt på?

Først referer retten Oseberg når han sier at han opprinnelig fornydd med Sundet. Videre sitat fra dommen: «Han (Oseberg) har imidlertid også forklart at Sundet ble mere og mere opptatt av sikkerhetsproblemene. . . . Oseberg har forklart dette slik at det gikk mere og mere på sikkerheten og mindre og mindre på arbeidet.»

Sundet fikk ingen klager før han plutselig ble sparket. Om dette sier dommen: Oseberg har forklart at han har ment at det i prøvetiden ikke er riktig eller hensiktsmessig å påklage overfor den prøveansatte forholder vedrørende arbeid eller arbeidssituasjon, selv om han mente at arbeidet gikk mindre tilfredsstillende. Og til slutt: «Rettsens flertall, rettsformann og domsmann Persett, har ikke funnet at det under hovedforhandlingene er fremkommet opplysninger som gir grunn til tvil om riktigheten av det Oseberg har forklart og som er gjengitt overfor.»

Ikke grunn til tvil. Neivel. Men hva kom så fram i retten?

To dager før oppsigelsen spurte Oseberg Sundet og Dreggevik om ikke de kunne ta sommerferie på ulik tid for at produksjonen ved maskinen skulle holdes oppe. Tyder det på at Oseberg hadde tenkt å sparke Sundet?

I retten forklarte Øritsland, som er vernesjef og ansvarlig for ansettelser/oppsigelser, at vernearbeidet til Sundet ikke hadde noe med oppsigelsen å gjøre. Oseberg og Øritsland var etter eget utsagn de som bestemte oppsigelsen av Sundet.

Arbeider Åge Hansen hadde samme jobb som Sundet i sin prøvetid. I retten fortalte han at i prøvetiden var det stadig kritikk av arbeidet hans fra Oseberg og at han tilslutt ble trua med sparken. Tyder det på at Oseberg aldri kritiserte prøveansatte? Hvorfor ble da Sundet sparket uten varsel?

Arbeiderne Beck, Dreggevik og Knutsen fortalte alle at Oseberg et par dager før oppsigelsen hadde rost arbeidet til Sundet.

Verneombudet på avdelingen, Knutsen, sa at Osebergs utsagn i retten om overdrevet vernearbeid var tull og at han aldri hadde hørt dette fra Oseberg før.

Oseberg og Øritsland nektet konsekvent å oppgi grunn for oppsigelsen da arbeidskameratene spurte. Oseberg sa til og med at det ville bli bråk om de fikk vite grunnen.

Men byretten fant ingen grunn til å tvile på Osebergs forklaring. For byretten teller mange arbeideres ord ingenting. At Øritsland nektet for at vernearbeidet betyde noe for oppsigelsen, betyr heller ingenting. For byretten har valgt side mot arbeiderne, uansett fakta. Vi kunne tatt fram flere ting fra dommen og vist falskheten, men dette eksemplet skulle tydelig vise hva slags dom dette er — en hån for arbeiderklassen.

Skal byrettens dom gjelde betyr dette at norske arbeidere går en voksende krise, permitteringer og oppsigelser over en lav sko, i møte uten streikerett. Bedriftene vil med sikkerhet velte byrdene av krisen over på arbeiderne. Men **det** er jo fullt lovlig. Men byretten sier mer: Vær så god alle Norges bedriftsledere. Dersom noen arbeidere mukker mot deres disposisjoner, så har byrettens fulle velsignelse til å sparke dem. Styringsretten tilhører dere. høyst ærede bedriftsledere.

Fortsatt kamp — alle ni skal gjeninntas.

Denne klassedommen kan ikke godtas. Den gjør arbeiderne nærmest rettsløse. Streikeretten er en hellig rett arbeiderklassen har slåss for så lenge som arbeiderklassen har vært til. Den skal ikke tas fra oss. Flere klubber og skoler har varslet aksjoner mot klassedommen. **Flere må nå følge.** Kamerater arbeidere — Protester mot dette overgrepet. Følg telefonsentralmontørenes eksempel — gå til proteststreik mot dommen. Vedta uttalelser. Vi vil anke dommen. Lagretten må få vite hva arbeiderklassen mener.

**Streikekomiteen i
Stavanger
Tlf: (045) 88 805**

**Aksjonskomiteen No-Ha.
Boks 345
4001 Stavanger,
Tlf.: (045) 56448
Postgiro 3805173**